

HWvEgmond, 2023

1. beginpsalm	- Psalm 23: 1,2,3
2. na de wet	- Psalm 16: 3, 4
3. gebed	
4. lezen	- Genesis 27: 26 - 29
- Genesis 49: 1 - 18
5. zingen	- Psalm 2: 3,4
6. tekst	- Genesis 49: 10
7. psalm na preek	- Psalm 147: 5,7
8. na de belijdenis	- Gezang 29: 1,4.
9. gebed	-
10. collecte	-
11. zingen	- Psalm 98: 1,2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Tegenwoordig houden wij en de samenleving ons druk bezig met de toekomst.
Wat zal er gezien het milieu, van de aarde terecht komen?
Kunnen wij de problemen oplossen?

Wanneer en hoe zal er vrede zijn voor alle volken?
Van alle kanten spreken mensen graag over een vrede
of een harmonie die komen moet,
want zo als het nu gaat in de samenleving zo kan het eigenlijk niet langer meer.

Oorlog en terreur, armoede, hongersnood en kindersterfte,
milieuvervuiling en opwarming van de aarde
laten de regeringsleiders daar eens wat aan doen.

Ja, laten we er samen voor zorgen dat die periode van harmonie en rust eens een keer zal
aanbreken.
Dat moet toch niet zo moeilijk zijn, want we zien toch allemaal wel in dat we zo de
samenleving kapot maken.

We leven in de misère, terwijl wij als mensen met zoveel kennis toch zoveel voor elkaar
moeten krijgen!!
Dan moet het toch mogelijk zijn dat we onszelf losmaken uit die draaikolk van de
zelfvernietiging, en samen werken totdat die tijd van harmonie aanbreekt.

Eigenlijk is dit verlangen naar een wereld zonder oorlog en zonder ruzie, er al van alle
tijden.
Maar toen Kaïn zijn broer Abel doodsliep, werd direct duidelijk dat mensen geen vaste
vrede kunnen stichten.
Heel de geschiedenis door is er oorlog.

Maar midden in die ellende zijn er mensen die er op vertrouwen dat de vrede toch
eenmaal zal aanbreken.
Immers God heeft beloofd dat die vrede er komen zal.

We hebben zojuist de geschiedenis gelezen dat Jacob zijn zonen zegent. Jacob zoekt hier naar de vaste grond voor de vrede voor zijn zonen samen alsook met God. Jacob zelf leefde met de zegen dat door hem de vrede er zal komen.

Maar Jacob zelf kon die vrede niet bereiken. Integendeel: hij meende dat hij door bedrog verder kon komen. Hielelichter is zijn naam.

En nu wacht Jacob op de man die de vrede met zijn God kan verdienen en bewaren. Iemand die het koninkrijk van God, met de vrede van God zal vast maken op aarde. Ja maar waar blijft nu die vredestichter?

En dan wanneer Jacob hier in onze tekst (zijn zonen om zijn bed ziet staan dan ziet hij over Juda heen) Silo. En dan komt zijn profetie los: Silo Hem zullen de volken gehoorzamen.

We preken u de tekst onder dat thema:

JUDA'S ZOON SILO ZAL ALS VREDEVORST HEERSEN.

In hoofdstuk 49 zit Jacob op zijn bed met zijn twaalf zonen om zich heen. Ieder van die jongens heeft een eigen geschiedenis. In de woorden die Jacob hier gaat spreken komt dat ook wel naar voren.

Ook het leven van Jacob zelf zal hier in hoofdstuk 49 niet verborgen blijven. Hij heeft met zijn God geworsteld. Kan hij God nu wel onder ogen komen?

Hij heeft zijn schoonvader Laban bedrogen. In de weg van eigen kracht en list, wilde hijzelf werken aan de vervulling van die zegen die Izaak hem had gegeven: Genesis 27: 27 – 29.

Vers 29 'volken zullen je dienen, naties zullen zich voor je buigen wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen'.

De zegen van God was op hem neergedaald. Maar hoe was hij met die zegen omgegaan? Wat was die zegen hem waard?

Bij Jacob was dat leven met die zegen vanaf het begin eigenlijk al helemaal verkeerd. Met een list had Jacob (samen met zijn moeder) deze zegen van zijn broer Ezaü afgestolen. En nu zit deze Jacob die elke keer weer op zijn eigen kracht heeft vertrouwd hier op het bed met zijn zonen om zich heen.

Nu is Jacob is oud. Hij zal gaan sterven. Vanwaar zal zijn hulp komen? Vergelijk vers 18: op uw hulp wacht ik Here! Door uw genade zal ik de zaligheid binnengaan.

Maar wat zal er terecht komen van die zegen die vader Izaäk hem heeft gegeven en die weer terug gaat op de zegen van Abraham.

Aan Abraham had God zijn zegen gegeven. Genesis 12.

Abraham in jou zullen alle volken van de aarde gezegend zijn.

Dat is het vergezicht, de profetie die God heeft gegeven: er zal uit het geslacht, uit de kinderen van Abraham iemand voortkomen aan wie de volken zullen gehoorzamen. Eén die over alle volken zal heersen.

Broeders en zusters, ook al zien wij dat niet altijd: God gaat wel door met Zijn werk. Hij houdt Zijn kerk in stand.

Vanaf de zondeval voert Hij de strijd met de macht van satan: het slangenzaad.

Satan de bron van alle onvrede en oorlog en ellende.

Maar de Here zal verlossing geven aan het zaad van de vrouw, aan Zijn kinderen, de gelovigen die op Zijn beloften vertrouwen. Een verlossing die wij niet verdienen, maar eerder verspelen.

Laten wij daarom alles toch enkel en alleen verwachten van de Here onze God.

Jacob heeft door strijd heen dat vertrouwen op Gods beloften geleerd.

Bij de Jabbok en bij Pniël heeft hij met de Here geworsteld.

Ook daar heeft de Here hem gezegend en geleerd dat de eigen kracht van Jacob niet voldoende is voor de vervulling van de beloften. Integendeel. De Here is onze kracht en hulp en heil.

In dat geloof op de doorwerking van Gods zegen ook voor het volgende geslacht, kijkt Jacob nu de kring van zijn zonen rond. Hoe zal God Zijn trouw bewaren wanneer Jacob straks zal sterven?

Voor wie van zijn zonen is de beloften dat de Here verder zal gaan met Zijn zegen voor alle volken?

Eerder ging de zegen van Abraham over op Izaäk in plaats van op Ismaël, en later weer op Jacob in plaats van op Ezau.

Elke keer wees Góð degene aan die de zegen moest ontvangen.

Maar hoe zal God nu doorwerken om de zegen van Abraham te vervullen?

Door wie zal het nageslacht van Abraham tot een ontelbaar volk worden?

Jacob heeft 12 zonen.

Zeker deze zonen van Jacob: ze zijn de stamvaders van Israël.

Hun namen staan straks geschreven op de poorten van het nieuwe Jeruzalem Openbaring 21: 12. Er zal een heerlijk licht gaan schijnen.

In dat geloof profeteert Jacob hier over de Heerser die over Israël regeren zal.

Uit die zonen van Jacob formeert God een volk: de kerk die in vrede zal leven met God.

In dat geloof gaat Jacob zijn zonen aanspreken.

Eerst Ruben. Zijn eerstgeboren zoon.

Ruben heeft dat recht van eerstgeboren zoon verspeeld, want hij heeft het bed van zijn vader ontwaard; hij heeft het beslapen.

Dan volgen Simeon en Levi. Zijn zij dan de mannen voor het recht van de eerstgeborene?

Nee, vers 7, vervloekt zij hun woede en razernij.
De Here zal hen verstrooien over het volk van Jacob.

Maar dan, zoekend onder die jongens, die zonen, rond zijn bed en gespannen over de weg die God zal gaan met zijn zonen en zoekend wachtend op zijn Verlosser ziet Jacob daar Juda.

Ja Juda jij, jij bent het!

Jij, ja jij Juda zal met het recht van de eerstgeborene mogen leven. Laat de lofzang klinken om Juda.

Er komt een heerschappij die zal rusten op iemand die de macht van satan en de klauwen van de dood zal vernietigen. Dat is het wat Jacob hier ziet: Gods beloften falen niet!

Zijn plannen laat Hij niet los.

Hij werkt dynamisch verder in de geschiedenis.

Van stap tot stap vordert de Here door verzoening heen naar de herschepping.

In vers 8 – 12 geeft Jacob daar een profetische schildering van.

Wie op de Here wacht, die rekent met Zijn trouw en leeft daar ook uit.

Wanneer we verdriet hebben om onze zonden en als dat ons neerdrukt dan zijn daar, broeders en zusters, die beloften van onze God: Hij zal de weg tot redding openen voor iedereen die op de Here vertrouwt.

Wanneer we de toekomst van de wereld dicht zien zitten, vertrouw dan op de Here die naar Zijn beloften eenmaal alles nieuw zal maken.

Dat is dan wel een werkend wachten.

Dan leven we met het Woord van God in ons hart en strijden we voor de eer van God. Wat de toekomst brengen moge, onze God zal een nieuwe wereld stichten op recht en op gerechtigheid.

Loof in dat geloof de Here, want Hij geeft eeuwig zalig leven aan allen die Hem aanroepen.

Heel dat perspectief op de toekomst ziet Jacob hier in Juda.

En dan breekt de profetie door.

De Heilige Geest geeft Jacob hier vergezichten tot over vele eeuwen heen.

Zijn broers gaan Juda loven en prijzen, vers 8.

De stam Juda zal straks voor hen uittrekken het beloofde in, Richteren 1,2: de Here zei dat de stam Juda voorop moest gaan in de strijd tegen de vreemde volken.

De stam Juda neemt vastberaden de leiding en laat zijn vijand niet los.

En dan gaat Jacob in vers 10 verder.

Juda komt nu in het volle licht van de profetie.

Juda, hij zal de scepter vast in zijn handen houden en tussen zijn voeten blijft de heersersstaf. Zo tekent Jacob Juda uit als een vorst! Als een koning.

Want die scepter is eigenlijk een stok, maar dan wel één die je gebruikt om iets bij te sturen, om ergens richting aan te geven.

Voor een vorst is die scepter het symbool dat hij over zijn volk regeert.

Met die scepter in de hand is het zichtbaar dat de koning macht heeft over zijn onderdanen en om zijn plannen uit te voeren.

De herder van Psalm 23 bijvoorbeeld heeft ook zo'n stok.
Daar hoedt en beschermt hij zijn kudde mee.
Met die stok kan hij de schapen bij elkaar houden en de vijanden op een afstand houden.

En in Psalm 2 is deze stok een scepter, een ijzeren staf waarmee de vorst in naam van de Here volken kan overwinnen en ze vernietigen.
Met zijn scepter regeert de koning tot heil van zijn eigen volk en tot bestrijding van zijn vijanden.
Ze zullen hem gehoorzamen, slot vers 10.

En met zijn heersersstaf tussen zijn voeten spreekt Juda recht en geeft hij zijn wetten.
Zo zien we in dit eerste deel van vers 10 Juda uitgetekend in zijn koninklijke macht.
Een macht echter die niet vast zit aan de persoon of de stam Juda, maar een macht die steeds van de ene nakomelingen van Juda zal overgaan op de ander.

Vergelijk maar eens het geslachtsregister van Jezus Christus in Mattheüs 1.
Daar staat in de lijst van voorouders van Jezus Christus ook de naam Juda.
En dan zie je hoe in die lijst van afstamming vanaf Juda steeds weer dat koningschap wordt doorgegeven aan één persoon.
Van de één op de ander. Steeds weer wordt de erfopvolging duidelijk.

Maar dan ziet Jacob nog meer. Zijn hart vindt geen rust in zijn zoon Juda. Hoe zou dat kunnen?
Onze zaligheid ligt niet in een sterveling die zijn macht bij zijn dood steeds weer moet doorgeven van de één op de ander.
Ook Juda kan de zaligheid niet verdienen en de schuld van onze zonden kan hij niet dragen.

Maar vanaf de zondeval werkt er een stuwkracht op weg naar die ene, die Redder, die grote Koning.
De kracht van het Woord van Gods beloften stuwt de geschiedenis naar die Ene Vorst, die de kop van de slang zal vermorzelen.

God werkt door in de geschiedenis.
En Jacob ziet hier een fase, een schakel in dat grote werk van God.
Juda zijn nageslacht zal het koningschap bezitten.
Steeds weer zal een zoon dat koningschap erven. Totdat Silo komt.
Uit deze koningsstam van Juda zal de Heer van de kerk voortkomen.
Het vorstenhuis van Juda wordt gezegend, opdat uit deze stam de Christus geboren zal worden.

Hij is de koning die door alle ellende van deze wereld heen breekt.
Met zijn ijzeren scepter zal hij de volken van de aarde temmen en hen binden onder zijn gezag.
Ja in de koninklijke lijn van Juda zal deze Vorst heersen.

Jacob ziet hoe die erfopvolging eenmaal rust zal vinden.
Dat doorgeven van die macht zal eenmaal stoppen.
Echter die macht om te heersen zal wel blijven bestaan.
De scepter, de uitvoerende macht van de koning, blijft aan het huis van Juda verbonden.

Maar als Silo komt, iemand uit het geslacht van Juda dan zal er geen opvolging meer zijn.
De lijst van de erfopvolgers stopt bij Silo.
Na David en Salomo; na Hizkia en Josia is Silo de vorst die eeuwig regeert.

Jacob kan nu jubelen: Juda ja jij bent het! Voor jou zullen je broers buigen.
Maar als de Silo komt, wanneer Hij wordt geboren uit het nageslacht van Juda, dan zullen ook de volken Hem gehoorzaam zijn.

Silo dat is een wat moeilijke naam.
Sommigen denken aan dat plaatsje Silo. Daar stond de ark van de Here.
Maar bij dat plaatsje begon de rust niet. Noch de overwinning op de vijanden of de aanbidding van de volken.
Silo is een woord dat een overeenkomst heeft met Salomo, het valt samen met een werkwoord dat betekent, vrede brengen.

Het gaat hier in de tekst om een persoon. Vergelijk de tekst: Hem – Silo - zullen de volken gehoorzamen; Hem gaan ze dienen.
De Silo is de vredebrenger; de Vredevorst. Als hij wordt geboren zingen de engelen: vrede op aarde!
Ja want Silo is geboren.

In en door deze Silo (dat is Jezus Christus) gaat de heerschappij van Juda de wereld door.
Het laatste deel van vers 10.
De beloften en de zegen aan Abraham, Izaäk en Jacob krijgen in deze Silo handen en voeten. Volken zullen gezegend zijn.

De Silo, Jezus Christus maakt waar wat de God van het verbond aan Abraham, Izaäk en Jacob heeft beloofd.
Jacob ziet dat hier in de tekst als een vergezicht.
Door de nevel van zijn vergezicht heen, mag hij het zien: er komt vrede op aarde.
Silo zal dat wat door de ongehoorzaamheid van Adam in het paradijs was verloren, Jezus Christus de tweede Adam zal die gehoorzaamheid aan God herstellen.
Het nieuwe paradijs met de eeuwige vrede zal open gaan.

Daarvoor heeft Christus de vloek van onze zonden gedragen en in Zijn bloed heeft Hij de vrede met God hersteld.
Al dat heil en die zaligheid ziet Jacob hier op zijn sterfbed.
Hij zal in vrede sterven.
Want hij gelooft dat deze Silo, de grote Zoon van Juda zijn zonde zal verzoenen.
Daarover juicht hij hier op zijn sterfbed.

Broeders en zusters, David, noch Salomo vonden de rust.
Maar deze Silo is het Kind waar Jesaja later van zal profeteren: een Kind is ons geboren; de wonderbare Raadsman; eeuwige Vader; Vredevorst.
En groot is Zijn heerschappij en aan Zijn vrede zal geen einde komen.
Daar zal Hij zich met al Zijn liefde voor inzetten.
En wie Hem in het geloof volgt, zal meegaan in Zijn victorie over vloek en dood.

Deze Silo, Jezus Christus zal de strijd aanbinden met onze vijanden.
Met Zijn scepter zal Hij vechtend als een leeuw, satan en de dood verslaan.

Zo zal Hij Zijn kudde weiden: met Zijn Woord en Geest en hen voeren naar wateren van vrede, van rust. Dan zal iedereen die deze Silo volgt ook de vrede vinden.

Broeders en zusters, laten wij alle hulp van Hem verwachten.
Leef in vol vertrouwen dat deze Vorst ons de volkomen heerlijkheid zal schenken.

In deze wereld met zoveel oorlog, ellende en machteloosheid zonder echte visie; laten wij het in deze wereld belijden: Jezus Christus zal eenmaal als Vredevorst terug komen.
Dan zal Hij de nieuwe wereld stichten op recht en op gerechtigheid.

In profetische kleuren ziet Jacob daar iets van.
Er zal zegen zijn over hen die deze Silo in geloof volgen en naar Zijn stem luisteren.
Voor elke zondaar is bij deze Vorst genade en leven.

Vertrouw op Hem en laat u door Hem regeren.
Dan zal onder Zijn regering de vrede en de voorspoed eenmaal vast staan.

Prijst en eert dan nu de grootheid van uw Koning Silo.
Heilig is Zijn Naam.

En voor wie Hem kent en op Zijn werk vertrouwt is er de zaligheid.
Want de Vorst van Juda' s huis
zal trouw Zijn volk vergaderen
en eenmaal in alle heerlijkheid over hen regeren.

AMEN